



Protestantse Kerk Classis Groningen-Drenthe

Meditatie

Jezus zei: "Waarachtig, ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het Koninkrijk van God zien."

Johannes 3: 3

Waarom is het toch zo belangrijk om te blijven vieren, leren en dienen? En doen we dat?

Tijdens mijn middelbare school periode begon ik in de bijbel te lezen. Zo'n boek hadden wij thuis niet. Ik kende het van mijn grootouders, omdat ik bij hen 'een stukje' mocht lezen aan tafel als ik daar logeerde. De verhalen raakten me, maar ik begreep er niet zo veel van; en toen wij tijdens een catechese een aantal jaren later het verhaal van Nikodemus lazen werd dat niet beter. Een moeilijk verhaal, maar het raakte me wel. Nu denk ik dat Nikodemus moed en lef toonde, door naar Jezus te gaan en met Jezus in gesprek te gaan aangaande het evangelie, omdat wat Jezus zei en deed hem had geraakt. Volgens Johannes in de nacht, maar dat hoort bij Johannes, die altijd de beweging maakt van de nacht naar de dag, van ongelof naar geloof.

Jezus zegt tegen Nikodemus dat hij 'van boven' geboren moet worden, maar ja, hoe doe je dat? Dat doe je niet, maar dat overkomt je, denk ik nu, dat wordt aan je gedaan, maar je moet het wel een beetje de kans geven. Dat noem ik genade. Je wordt aangeraakt door die stem van God, door Zijn hand die ons wil dragen, door Zijn liefde en dat maakt dat je anders in het leven komt te staan. Hoe anders? Voor mij geldt dat het mij meer moed gaf om er te zijn zoals ik ben; het verhaal, de woorden van het evangelie zetten mij meer rechtop, omdat ze me helpen antwoord te geven op wat er in onze wereld op ons toekomt.

Het blijft een ingewikkeld verhaal met geboren worden uit water en geest en zo, maar ik geloof dat Jezus ons vooral wil meenemen in Zijn licht van leven en liefde. En dat zijn de dingen van Zijn Koninkrijk dat om ons heen is, dat we kunnen delen, omdat het voor het grijpen is en ons wordt aangereikt. Dat kunnen we niet op eigen kracht, maar we doen wat mij betreft wel volop zelf mee. We worden gezien en gehoord en dat geeft ons de moed om ook zelf te zien en er te zijn voor de mensen om ons heen.

Dat verhaal en die liefde is wat we nodig hebben om de moeilijke zaken van ons leven en de dingen die gebeuren in deze wereld uit te kunnen houden en er soms ook wat aan te doen. Geraakt worden door wat je zelf overkomt of je partner, je kind of je ouders; geraakt worden door de ellende van vluchtelingen die niemand wil en door oorlogsgeweld; en de gevolgen van een virus dat we niet zo maar kunnen bestrijden. 'Hoe houden we het vol om te leven met een bedreiging, die niet op te lossen is?', vraagt Samuel Wells in zijn boek 'Een Nazareth manifest'. Door samen op te trekken en met God en met elkaar verder te gaan. Daarom is het belangrijk om te blijven vieren en het liefst ook leren en dienen op onze eigen manier.

Corona

De Corona-crisis gooit behoorlijk roet in het eten. We waren net weer een beetje op gang gekomen en nu hebben we opnieuw te maken met strenge maatregelen. Opnieuw wordt gevraagd van voorgangers en kerkenraden om zich aan te passen en de meesten doen dat ook. Minder mensen in de kerk of weer online vieringen, zo heeft iedereen op zijn eigen manier gereageerd. Kringen gaan een enkele keer wel door, vaak ook niet, omdat de groep te groot is of deelnemers niet zo goed durven. En hoe wordt dat straks, wanneer het virus wel bestreden kan worden? Ik denk dat het belangrijk is je te bepalen bij wat je het belangrijkste vindt. Ik denk dat vieren en in kleine groepen bij elkaar komen en bidden belangrijke dingen zijn. Volhouden. Elkaar blijven vasthouden, niet letterlijk, maar toch.

Ik hoor wel van voorgangers dat ze vermoeid raken. Steeds weer aanpassen en iets nieuws bedenken vraagt zijn tol. Anderen leven helemaal op, verzinnen daadwerkelijk steeds iets nieuws en kunnen er goed mee omgaan. Zo doen we het allemaal op onze eigen manier en dat is denk ik ook belangrijk. Ik zou willen adviseren om goed te kijken naar wat wel kan. Daarbij gaat het er niet om allerlei nieuwe dingen te bedenken, maar wel om de gangbare activiteiten op een nieuwe manier te doen, met kleine groepjes, op een ander tijdstip en niet bij mensen thuis maar in de kerkzaal bijvoorbeeld. Geen pauze met koffie, thee en een koekje of je bedenkt ook daar iets voor.

Veel gemeenten hebben apparatuur aangeschaft voor online vieringen. Ik neem aan dat deze zullen blijven. Belangrijk bij online is wel dat je je daar op instelt en soms je ook richt op de mensen thuis in de vormen die je gebruikt of in de aandacht die je uitstraalt. Dat vraagt evaluatie en oefening.

Diaconaal consulent

Op 1 november begint Christiaan Dekker als diaconaal consulent in Oost-Groningen. Ik ben ontzettend blij dat hij hier aan het werk gaat en dat gaat doen voor een langere periode. Armoede en zeker generatiearmoede is een groot probleem, zowel in Oost-Groningen als op andere plekken. Ik vind het mooi dat wij niet iets voor deze mensen bedenken, maar hen opzoeken en samen met hen proberen op weg te gaan. Ik hoop ook dat Christiaan in de gelegenheid zal komen om iets meer diaconaal bewustzijn in onze gemeenten te brengen.

Werkgemeenschappen

De meeste werkgemeenschappen waren bezig om weer samen te komen. Dat lukte niet door lock down en vakantie, maar nu zou het weer gebeuren. Jammer genoeg wordt het opnieuw lastig, maar ik hoop dat jullie het nu digitaal oppakken. Het blijft belangrijk met elkaar de ontwikkelingen te delen. De werkgemeenschap maakt deel uit van het werk van

predikanten en kerkelijk werkers en is belangrijk als cement tussen predikanten, kerkelijk werkers en gemeenten. Het valt niet altijd mee om het in te plannen, het is ook soms lastig om de verscheidenheid uit te houden, maar het is wel de plek waar we die kans krijgen en waar dat van ons wordt gevraagd.

De classicale vergadering wordt digitaal en anders van opzet, waardoor eigenlijk iedereen mee kan doen, niet alleen de afgevaardigden. Ik hoop dat velen zich zullen inschrijven. De uitnodiging zal begin november op de website komen neem ik aan. We zullen het hebben over de situatie waarin wij op dat moment verkeren met de maatregelen en hun effecten en we spreken over de ringen. Donderdag 19 november vanaf 19.30 uur.

Ter bemoediging een tekst van Geert Boogaard, opgenomen in het liedboek na lied 827:

*Schrijf Uw Naam uit God
over de ganse breedte van mijn bestaan
van voordat ik het licht zag
tot ver voorbij het grote donker
met de vaste hand van Uw erbarmen
onuitwisbaar.*

ds. Jan Hommes, classispredikant classis Groningen-Drenthe